

Суратчаласаи № 3
маҷлиси васеи кафедраи адабиёти муосири тоҷик
аз таърихи 26.10. 2021

Иштирок дошанд: мудирӣ кафедраи адабиёти муосири тоҷик, профессор Замирахон Ёлмасова, профессорони кафедраи мазкур Мирзоюнус Матлуба, Неъматҷон Файзуллоев, дотсентон Абдуллоҷон Мавлонов, Субҳонҷон Аъзамов, Зеварой Бобоева, Мутрибахон Мавлонова, Садриддин Мирзоев Маликахон Муродова, Баҳром Мирсаидов Умедахон Шарифова ва дигар аъзоёни кафедраи адабиёти муосири тоҷик

Рӯзномаи маҷлис:

Муҳокимаи диссертатсия ва автореферати унвонҷӯи кафедраи адабиёти муосири тоҷик Ризобоева Наргис Мамадкаримовна дар мавзӯи “Тасвирҳои парадоксӣ дар шеъри муосири тоҷик” (давраи истиқлолият) барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.08-назарияи адабиёт. Матншиносӣ.

Муҳокимаи рисолаи номзадиро мудирӣ кафедраи адабиёти муосири тоҷик, доктори илмҳои филологӣ, профессор Замирахон Ёлмасова ифтитоҳ намуда, ҳозиринро бо рӯзномаи ҷаласа ошно кард. Сипас, сухан ба унвонҷӯ Ризобоева Н. М. дода шуд. Рисоланавис муҳимтарин нуктаҳои рисоларо баён намуд.

Бино ба таъкиди Ризобоева Н. дар қаламрави Тоҷикистон истиқлолияти сиёсӣ ва фикрӣ барои ба миён омадани тозатарин тамоюлҳои муҳимми иҷтимоиву фарҳангӣ ва ташаккули тафаккури миллии нақши муҳим гузошт. Дар ин миён адабиёти тоҷик низ тамоюлҳои тоза касб намуда, истиқлоли фикрӣ дар қаламрави он нуфуз пайдо кард. Шоирони имрӯз дар канори идомаи муҳимтарин суннатҳои адабиёти гузашта, дар шеъри нав низ таҷрибаҳои ҳунарии худро озмуданд. Ба таъбири дигар, адабиёти миллии тоҷик низ аз арзишҳои истиқлоли фикрӣ бархурдор гардида, аз доманаи маҳдудаҳои фикрии даврони шӯравӣ раҳой пайдо намуд. Тамоюлҳои навгарой дар шеъри муосири тоҷик бо ҳар шеваву равиши муайян ҷараён гирифта, дарунмоя, сохтор ва сабки

нигориши шеъри муосир аз ҳар ҷиҳат тағйир пазируфт. Таваҷҷуҳ ба сайри таърихии навгароӣ дар шеъри муосири тоҷик ин нуқтаро мусаллам мегардонад, ки ибтикороти тозаҷӯйиву тозагӯйӣ ҳанӯз аз солҳои 60-80-уми асри гузашта тавассути корномаҳои адабии суҳанварони бузурги адабиёти мо, чун Муъмин Қаноат, Лоик Шералӣ, Бозор Собир, Гулрухсор ва дигарон шурӯъ гардида, дар даврони соҳибистиклолии Тоҷикистон майлони нав касб намуд.

Вучуди шоирони мазкур дар баробари пайдоиши мактабу ҷараёнҳои шеърӣ ба таҳаввули маъноиву ҳунарии шеъри муосири тоҷик боис гардид, ки дар баробари идомаи суннатҳои хоси шеъри классикӣ тозагиҳое муайян дар сабки нигориш, таҷассуми арзишҳои ҳунарий ва падидаҳои бадеӣ дар шеър вусъат гирифт. Дар натиҷа дар шеъри даврони истиқлол имконоти эҷоди тасвирҳои парадоксӣ муносиб ва доманаи он фарохтар гардид.

Ҳамин тариқ, яке аз вижагиҳои муҳимми ҳунарии шеъри имрӯзи тоҷик қорбурди парадокс ва тасвирҳои парадоксӣ дар навъҳои мухталифи шеърӣ ба шумор меравад, ки имрӯз ба яке аз вижагиҳои ҳунарий мубаддал гардидааст.

Аз ин рӯ, дар рисола масъалаҳои заминаҳои зуҳури тасвири парадоксӣ дар шеъри муосири тоҷик ва нақши онҳо дар таҳаввули маъноиву ҳунарии каломи суҳанварон мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст. Мо дар ҷараёни омӯзиш ва таҳлилу таҳқиқи масъалаҳои мавриди баҳс қарордодамон муайян намудем, ки тасвирҳои парадоксӣ дар шеъри муосири тоҷик аз мавқеъ ва мақоми муҳим бархурдоранд. Дар заминаи рӯҷӯ ба ашъори шоирони имрӯз муқаррар карда шуд, ки шоирони муосири тоҷик барои дар сатҳи матлуб бардоштани тасвири парадоксӣ ва идомаи суннатҳои хоси шеъри классикии тоҷик дар мисоли ҳамин гуна як рукни ҳунарии шеърӣ нақши муассир гузоштаанд, ки дар миёни номи устодон чун Муъмин Қаноат, Лоик Шералӣ, Гулрухсор, Фарзона, Озарахш, Суруш, Гулноз, Адиба, Нуралӣ Нурзод, Бахроми Раҳматзод, Сурайё ва дигарон назаррас мебошад.

Сарчашмаҳо ва манбаъҳои асосии таҳқиқи рисолаи илмиро маҷмӯаҳои ашъори шоирони пешгоми муосири тоҷик, ки дар даврони мухталифи адабиёти имрӯз ба қалам омадаанд, ҳамчун Мирзо Турсунзода, Муъмин Қаноат, Лоик Шералӣ, Бозор Собир ва монанди он фаро мегирад.

Ҳарчанд то кунун дар мавриди ҷойгоҳи ин навъи тасвир ва арзиши ҳунарии шеър дар адабиётшиносии тоҷикӣ баъзе таҳқиқоте ба сомон расидаанд, танҳо бахше аз рисолаи Равшани Ҳамроҳ ба ҷойгоҳи ин навъи тасвир (дар мисоли ашъори шоири маъруфи тоҷик Гулназар) бахшида шудааст, вале ба мушоҳида мерасад, ки ин мавзӯ дар мақоми як мавзӯи

мустақил дар адабиёти муосири тоҷик ҳанӯз ба таври зарурӣ ба риштаи таҳқиқ кашида нашудааст. Бар ин асос, зарурате пеш меояд, ки ҷойгоҳи тасвирҳои парадоксӣ дар шеъри муосири тоҷик ҳамчун пажӯҳиши мустақил анҷом дода шавад, то ҷойи ҳолие дар адабшиносии муосири тоҷикӣ пур гардад.

Баъди шарҳи муҳтавои рисола бахши муҳокима оғоз гардид.

Дар ин бахш профессори кафедра Файзуллоев Н. роҷеъ ба кӯрҳои аз ҷониби муҳаққиқ анҷомёфта изҳори назар намуда, ҳамчунин суол намуд, ки фарқияти шеъри сапед ё нимой аз шеърҳои суннатӣ дар чист?

Дар навбати худ муҳаққиқ чунин ҷавоб дод:

“Шеъри нав ё шеъри сапед аввали солҳои ҳафтодуми асри бист ба майдони адабиёти тоҷикӣ роҳи худро ёфт. Биноан, ин навъи шеър аз ҷиҳати озод аст ё ба сухани дигар онро шеъри бевазн ва беқофия ҳам гӯянд. Вале шеърҳои суннатӣ, ки бештар дар қолабҳои ғазал, қасида ва дигар анвои адабӣ (жанри лирика) навишта мешаванд, бо махсусиятҳои жанрии худ ҳамчун риояи вазну қофия, радиф, ҳусни матлаъ, мақтаъ ва монанди ин, аз шеъри сапед ё нимой тафовут доранд”.

-Савол. Файзуллоев Н.: доир ба тасвири парадоксӣ аз эҷодиёти асосгузори адабиёти классикии тоҷик устод Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ намуна оред.

-Ҷавоб: зикр кардан бамаврид аст, ки нахустин намунаи таъбир ва ҳам тасвири парадоксӣ дар каломи устод Рӯдакӣ дар таркиби таъбири “ҳаловати захм” ба ҷашм мерасад:

Ба хокхуфтаи тири ту аз ҳаловати захм,
Забон баровараду захмо даҳон лесад.

Сипас устодони дигар ҳам саволҳои худро ба муҳаққиқ пешниҳод намуданд.

-Савол. Матлубаи Мирзоюнус: ин навъи шеър дар адабиёти муосири тоҷик аз кай оғоз гардид?

-Ҷавоб: Ҷараёни шеъри муосири тоҷикӣ аз “Марши ҳуррият”-и Садриддин Айнӣ оғоз мегардад ва он соли 1918 арзи вучуд намуд. Ин навъи шеърҳо аз ҷиҳати озод буда, аз даруни он шоҳае аз шоҳаи дигаре ба номи “шеъри сапед” арзи ҳастӣ намуда, барои худ ҷойгоҳе устувор ёфт.

-Савол. Ёлмасова З.: аз кадом усулҳои илмӣ-таҳқиқотӣ истифода бурдаед?

-Ҷавоб: Ҳангоми таҳқиқ методи китобхонавӣ, таърихӣ-муқоисавӣ, омӯрӣ ва усули таҳлилиро истифода бурдаам.

-Савол. Ўлмасова З.: барои чӣ маҳз ҳамин мавзӯро интиҳоб кардаед?

-Ҷавоб: ҳарчанд то кунун дар заминаи ҷойгоҳи ин навъи тасвир ва арзиши ҳунарии шеър дар адабиёти классикии тоҷик пажӯҳишхое ба сомон расидаанд, вале мулоҳиза мешавад, ки ин мавзӯ дар мақоми як мавзӯи мустақил дар адабиёти муосири тоҷик ҳанӯз ба таври зарурӣ ба риштаи таҳқиқ кашида нашудааст.

-Савол. Аъзамов С.: Масъалаи шеъри нав ба кадом мақсад мавзӯи баҳси рисола гардид?

-Ҷавоб: мавзӯи куллии рисола тасвирҳои парадоксӣ дар шеъри муосир тоҷик (даврони истиқлол) аст ва яке аз ҷараёнҳои шеъри ин давра шеъри нав ба ба шумор меравад, аз ин рӯ, шеъри нав ба яке аз меҳварҳои баҳси илмии рисола кашида шуд. Дар шеъри даврони истиқлол имконоти эҷоди тасвирҳои парадоксӣ дар шеъри нав бештар ва домани он фарохтар шудааст.

-Савол. Аъзамов С.: чаро бонувони суҳанвар алоҳида фасл шуд?

-Ҷавоб: бо тавачҷуҳ ба ин ки дар давраи истиқлоли миллӣ воқеан бонувони суҳанвари тоҷик дар ташаккули шеъри имрӯз саҳми арзанда гузоштаанд, мо тасмим гирифтаем, ки шеъри бонувони тоҷикро ба таври алоҳида баррасӣ кунем.

-Савол. Аъзамов С.: бояд шарҳи истилоҳи парадокс дар адабиётшиносии тоҷик низ бошад ва ба назари шумо аз кучо тавачҷуҳ ба парадокс дар шеъри мо оғоз шуд?

-Ҷавоб: баррасии ин масъала асосан дар рисола сурат гирифтааст, аз ҷумла, мо аз таҳқиқоти дар ин замина анҷомдодаи адабиётшиносон Нуралӣ Нурзод ва Равшани Ҳамроҳ ёдоварӣ кардаем. Бо сабаби он ки мавзӯи мазкур дар адабиётшиносии тоҷик камтар таҳқиқ шудааст, мо тасмим гирифтаем, ки заминаҳои аслии назарии пажӯҳиши онро дар адабиётшиносии кишварҳои ҳамзабон ва рус мавриди тавачҷуҳ қарор диҳем. Аз сӯи дигар, баҳсу баррасиҳои дар адабиётшиносии тоҷик то кунун дар ин замина анҷомёфта, сарчашма дар ҳамин таҳқиқот доранд ва баҳши дигари онҳо манобеъ аз осори назарии адабиётшиносии классикӣ, аз ҷумла дар осори «ал-Муъҷам»-и Шамс Қайси •Розӣ, «Бадоеъ-ус-саноеъ» - и Атоуллоҳ Маҳмуди Ҳусайнӣ, «Ғизолон-ул-Ҳинд»-и Озоди Балғиромӣ мегиранд, ки дар рисола ба онҳо ишорат шудааст.

-Савол. Мавлонов А.: парадокс ҳамчун навъи санъати бадеӣ бори аввал дар кадом сарчашма зикр шудааст?

-Ҷавоб: бояд гуфт, ки адабиётшиноси маъруф Шафеии Кадканӣ дар робита ба шеъри Бедил бахше аз тадқиқоти хешро ба таври кӯтоҳ ба тасвирҳои парадоксӣ ихтисос дода, таъкид доштааст, ки ин истилоҳро гӯё худӣ он кас сохтааст. Аммо мулоҳиза ва мушоҳидаҳои мо нишон додаанд, ки парадокс ҳамчун навъи санъати бадеӣ бори аввал дар асари балоғии “Ғизолон-ул-Ҳинд”-и Озоди Балгиромӣ бо номи вифоқ зикр шудааст.

Баъди анҷом ёфтани қисмати саволу ҷавоб муҳокимаи рисола оғоз гардид. Рисола аз ҷониби профессорон Неъматҷон Файзуллоев, Замирахон Ёлмасова ва дотсент Субҳонҷон Аъзамов хонда шуда, ҳар яке фикру андешаҳои хешро дар робита ба диссертатсияи номзодии Ризобоева Н.М. иброз доштанд.

I. Профессор Файзуллоев Н. таъкид намуд, ки рисолаҳо бо таваҷҷуҳи зиёд хонда ва аҳамияти рисолаи мазкурро дар нуктаҳои зерин мебинанд:

1. Бори аввал ба таври алоҳида дар рисола масъалаи тасвирҳои парадоксӣ ҳамчун як рӯкни муҳими ҳунари шоирӣ дар шеъри муосири тоҷик ба риштаи таҳқиқ кашида шудааст.

2. Ҷолиб аст, ки муаллифи рисола нахуст баррасии мавзӯро аз намояндагони адабиёти даврони Шӯравии тоҷик оғоз мекунад ва ба ин восита муқаррар месозад, ки шеъри он даврон низ аз падидаи ҳунари шоирӣ бархурдор будааст.

3. Масъалаи тасвирҳои парадоксӣ ва роҳҳои зуҳури он дар шеъри даврони истиқлоли тоҷик ба таври муфассал баррасӣ шуда, ҳиссомезӣ ва қорбурди санъати ташхис ҳамчун як равиши эҷоди тасвирҳои парадоксӣ муносиб таҳқиқ шудааст.

Пешниҳоду эродҳо:

Профессор Файзуллоев Н. зикр кард, ки қор бо услуби хуби илмӣ омода гардида, аз бархе камбудии орий нест:

1. Дар боби дувуми рисола дар дохил ҷаҳор фасл нишон дода шудааст, аммо дар мундариҷа ду фасл омадааст. Ду фасли асосӣ дар мундариҷа афтадааст.

2. Дар саҳифаи 84 байти устод Рӯдакӣ ба шакли ғалат омадааст:

Бихандад Лола бар саҳро,

Ба сони дидаи Лайло...

3. Дар гузоштани баъзе адабиёт камбудии ба назар мерасанд, ки бо феҳристи адабиёт мутобиқат надоранд.

4. Ғалатҳои услубӣ, имлоӣ дида мешаванд, ки дар саҳифаҳои рисола ишорат шудаанд.

5. Дар масъалаи бонувони суханвар бояд таносуби таҳқиқ риоя шавад (ба шеъри Гулрухсор камтар бахшида шудааст, аммо дар бораи Фарзона ва Гулноз бештар аст).

II. Профессор Ёлмасова З. арзиши диссертатсияро мусбӣ арзёбӣ намуда, ҳамчунин андешаҳои худро дар мавриди камбудихои рисола изҳор дошт:

1. Муқаддимаи рисола аз тарафи унвончӯ бознигарӣ гардад.
2. Тасвири парадоксӣ дар кадом шоирони тоҷик бештар ба назар мерасад.
3. Дар феҳристи адабиёти рисола баъзе китобҳои оварда шудаанд, ки ба асли мавзӯ дахл надоранд. Аз ҷумла, як китоби худи ман, ки ба таҳқиқи наср бахшида шудааст.
4. Феҳристи адабиёти рисола бисёр тулонӣ аст, бояд кам карда шавад.
5. Баъзе аз китобҳои мавриди назар ворид нашуданд, бояд ҳамроҳ карда шаванд.
6. Баъзе ғалатҳо дар ҳошияи рисола нишон дода шудаанд, ки бояд онҳо ислоҳ шаванд.

Хулоса, кор баъд аз бознигарӣ ва ислоҳи камбудихо ба ҳимоя пешниҳод карда шавад.

III. Номзади илми филологӣ, дотсентон Субҳонҷон Аъзамов зикр намуд, ки диссертатсия бо услуби хуби илмӣ омода гардидааст. Баъзе камбудихои ҷузъи низ дар рисола ба мушоҳида мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор хоҳад буд:

1. “Тасвирҳои парадоксӣ...” бояд ба “Тасвири парадоксӣ...” табдил дода шавад.
2. Чаро бонувони суханвар алоҳида фасл шуд?
3. Бояд шарҳи истилоҳи парадокс дар адабиётшиносии тоҷик низ бошад ва аз кучо таваҷҷуҳ ба парадокс дар шеъри мо оғоз шуд?
4. Таҷдиди назар ба нақшаи кори рисола
5. Ба рӯйхати адабиёт ин китоб ворид карда шавад: Аъзамзод С. Адабиёт ва маърифати нақд. (Масъалаҳои шинохти таърихи адабиёт ва нақди адабии тоҷикии садаи XX), Маҷмӯаи мақолаҳо. Хучанд: Анис, 2012. – 200 с.
6. Дар қисмати дараҷаи омӯхташавандаи мавзӯ на ҳама таҳқиқот ворид шудаанд. Аз ҷумла, баъзе таҳқиқот ба наср дахл доранд, вале баъзе таҳқиқоти асосӣ ҷой нагирифтаанд. Ҷун китоби профессор Матлубаи Мирзоюнус. «Ҳамзоди тӯфон», таҳқиқоти Алиасғари Шеърдӯст, Сурайё Ҳакимова ва дигарон.
7. Ҷусторҳо дар даврони истиқлолият такмил дода шаванд. Хоса ҷусторҳои матбуотӣ.

8. Дар баъзе мавридҳо бояд рисола таҳрири забонӣ карда шавад, ки ин матлабҳо дар мавриди зарурӣ нишон дода шуда, ислоҳ ҳам гардидаанд.

Хулоса, бо назардошти баъзе камбудихои ҷузъӣ ба дифоъ пешбарӣ гардад.

Баъди натиҷагирӣ аз қисмати муҳокимаи рисолаи номзиди Ризобоева Н.М. ва бо назардошти фикру андешаҳои баёнгардида, қарори ҷаласа ба тавсиб расид.

Қарор карда шуд:

1. Диссертатсияи Ризобоева Н. дар мавзӯи “Тасвирҳои парадоксӣ дар шеъри муосири тоҷик” (давраи истиқлолият) барои дарёфти дараҷаи илмии номзиди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.08. - Назарияи адабиёт. Матншиносӣ кори илмии анҷомёфта ҳисобида шавад.

2. Бо назардошти ислоҳи камбудихои ҷойдошта, диссертатсия ба зинаи дуҷуми муҳокима, ҷаласаи Шӯрои Олимони факултет пешниҳод карда шавад.

Мудирӣ кафедраи адабиёти муосири

тоҷик, доктори илмҳои филологӣ, профессор

тел: +(992) 92 7714470

почтаи эл: zamira_ulmasova@mail.ru

Ўлмасова З.Ҳ.

Котиби ҷаласа: муаллими кафедраи

адабиёти муосири тоҷик

Шукурова З.Т.

Шукурова З.Т.

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

вилояти Суғд, ш. Хучанд, гузаргоҳи Мавлонбеков, 1.

тел: +(992) 927388887

E-mail: ddhkadr@mail.ru

Имзои Ўлмасова Замирахон ва Шукурова Зайнурахонро

“Тасдиқ мекунам”

сардори РК ва КМ МДТ-и “Донишгоҳи давлатӣ Хучанд ба номи академик Б.Ғафуров”

Наврӯзов Э.М.

